

bedringer af finansloven har givet gode resultater. Dog er der på de bidrag til forslaget til tillægsbevillingslov, finansministeriet modtog fra styrelserne, forekommet en del tilfælde af overskridelser, som — omend beløbene var begrænsede — gik ud over, hvad der kunne forventes med en realistisk budgettering på finansloven. Det er for så vidt forståeligt, at dette blev tilfældet. Det må nødvendigvis tage nogen tid, før en ændring i administrativ praksis trænger igennem, især på et område som budgetlægning, hvor en lang række institutioner og underinstitutioner er bidragsydere.

Efter tidligere års bevillingspraksis ville man nok have optaget en væsentlig del af disse overskridelser på forslag til lov om tillægsbevilling og søgt folketingets efterfølgende godkendelse af det skete. Regeringen har imidlertid besluttet at undlade at gøre dette i år. Det har herved spillet ind, at *tillægsbevillingsloven i år fremsættes, efter at finansåret er udløbet*; men navnlig har man derigennem villet understrege, at regeringen lægger afgørende vægt på, at budgettering sker med den største omhu og forudseenhed og på et så realistisk grundlag som overhovedet muligt.

Konsekvensen af denne beslutning er, at der *på statsregnskabet for 1963-64 kan forventes et noget større antal overskridelser af bevilgede beløb*, end det normalt er tilfældet, og for disse overskridelser må der aflægges *regnskabsmæssig forklaring til statsrevisorerne*. Jeg må dog straks tilføje, at overskridelserne beløbsmæssigt er ret små og uden betydning for den samlede statsfinansielle stilling. Der er herved set bort fra den foran omtalte merudgift ved regulering af tjenestemandslønninger samt overskridelser på lovbundne tilskud. Disse reguleringer har der jo i de senere år været fast praksis for at udelade af tillægsbevillingsloven.

Jeg er overbevist om, at *det forholdsvist store antal regnskabsmæssige forklaringer, der kan forventes i år, vil være et engangsfænomen*. De er ikke udtryk for, at regeringen tager sig overholdelsen af de givne bevillinger let. Tværtimod betyder det, at der arbejdes imod, at de på finansloven opførte bevillinger skal være et realistisk udtryk for det forventede forbrug, og at de så skal overholdes. Efterhånden som denne opfattelse trænger igennem til alle institutioner og underinstitutioner, skulle behovet for tillægsbevillinger og risikoen for overskridelser blive mindre.

Hertil vil også bidrage, at *finansministeriet arbejder videre med budgetproblemerne* for at finde frem til metoder, der vil gøre bevillingskontrollen bedre og samtidig gøre bevillingssystemet mere smidigt. Der står endnu noget forberedende arbejde tilbage, inden jeg kan fremlægge en endelig redegørelse for disse planer, men jeg håber, det vil være muligt at *forelægge finansudvalget et forslag til nærmere drøftelse i meget nær fremtid*.

Jeg skal endelig bemærke, at når forslaget i år fremkommer noget senere end sædvanligt, skyldes det ønsket om at *undgå frem-*